

عنوان مقاله:

تأثیر معماری و طراحی محیط بر رفتار اجتماعی افراد

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

پیمان قدمی - استادگروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد سنندج

کسری کرمی - کارشناس ارشد معماری

صدیقه فریدی - کارشناس ارشد معماری

خلاصه مقاله:

انسان همواره در تعامل با محیطی است که خود جزئی از آن به شمار می رود و از آنجا که یک رفتار اجتماعی در خلا رخ نمی دهد و نیازمند بستری برای روی دادن است، رابطه بین انسان، معماری و محیط طراحی شده شکل می گیرد. رابطه ی بین انسان و محیط به صورت یک رابطه ی رفت و برگشتی و تعاملی مورد نظر است. انسان با استفاده از اصول طراحی، همچون زیبایی شناسی، مهندسی و هماهنگ شدن با نیازهای فرهنگی محیط خود را تغییر میدهد و در کیفیت محیط تأثیر گذار است. طراحی محیط و فضای فیزیکی نامناسب که معمولاً در روابط اجتماعی بین افراد به دلیل شرایط فیزیکی و معماری نامناسب به وجود می آید، رفتار را به طور غیر مستقیم تحت تأثیر قرار می دهد. محیط می تواند حتی بعد از آن که ما آن را ترک کردیم بر حالات خلقی و رفتار اجتماعی ما اثر بگذارد. با توجه به این که معماری و طراحی محیط میتواند با در نظر گرفتن اساسی ترین مراحل و عمیق ترین ابعاد حیات، شخصیت مخاطبان و رفتار اجتماعی افراد را با تغییر و تحول بارز مواجه سازد، از این رو در جلوگیری از ایجاد ناهنجاری های شخصیتی و صفات رفتاری ناکارآمد و معیوب نیز تأثیر گذار است. یک انسان می تواند با فاکتورهای طراحی محیطی چون خلق فضاهای متنوع عناصری چون طبیعت آب، رنگ و نور، به منظور بهبود وضعیت فیزیکی و در جهت تقویت رفتارهای اجتماعی مطلوب و از بین بردن رفتارهای منفی تغییر دهد.

کلمات کلیدی:

تعامل انسان با محیط، معماری، طراحی محیط، رفتار اجتماعی، شخصیت، فضای فیزیکی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1958830>

